

Abonamentele

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., $\frac{1}{4}$ an 2 fl. 50 cr.,
 $\frac{1}{2}$ an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună
mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., $\frac{1}{4}$ an 3 fl. 50 cr.,
 $\frac{1}{2}$ an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

$\frac{1}{4}$ an 10 fr., $\frac{1}{2}$ an 20 fr., 1 an 40 fr.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

Insertiunile

Un șir garmond prima dată 7 cr.,
a doua oară 6 cr., a treia oară 5 cr.,
și timbru de 30 cr.

Redacțiunea și Administrațiunea:
Sibiu, strada Cisnădiei Nr. 3.

Se prenumără și la poste și librării.

Un număr costă 5 cr.

Epistole nefrancate nu se primesc.

Manuscrise nu se înapoiază.

Sibiu, 25 Februarie st. v.

În adevăr, par'că Budapesta e despărțită de Bucuresci prin nouă mări și nouă țeri.

În camera României dl. M. Cogălniceanu spune, că Cuza-Vodă a încheiat o învoială cu căpeteniile emigrațiunii marelui nostru popor, că în virtutea acestei învoiei pe preste Carpați erau dăpăra noastră, a Românilor de aici, ca să ne unim cu națiunea maghiară contra Austriei.

În casa magnaților a Ungariei dl. Hunfalvy întreabă guvernul, dacă este ori nu adevărat, că dl. Cogălniceanu a spus, că Cuza-Vodă a încheiat convențiuni „cu națiunile conlocuitoare dincoace de Carpați”, ba chiar „cu regimul austriac de atunci”.

Dintre două una: ori biroul de presă citează fals pe dl. Hunfalvy, ori dl. Hunfalvy citează fals pe dl. Cogălniceanu.

Nu inclinăm spre cea din urmă din aceste două presupuneri, deoarece dl. Hunfalvy este oarecum om de știință și deprins a lua drept adevăr numai ceea ce îi vine la socoteală.

Da! nu este adevărat, că dl. Cogălniceanu a spus ceea ce dl. Hunfalvy pretinde că ar fi spus. Nu s'a încheiat nici un fel de convențiune nici cu „națiunile conlocuitoare”, nici cu „regimul austriac de odinioară”, ci cu Kosuth, cu Klapka și cu toți cei ce făceau cauză comună cu dinșii, și s'a încheiat această convențiune contra „regimului austriac de atunci”.

DL Cogălniceanu a spus, că are dreptul se interesa de soarta noastră, pentru-că fruntașii națiunii maghiare au cerut intervenirea fraților noștri de preste Carpați în afacerile noastre interne.

Cum se poate, ca la Budapesta, chiar în fața magnaților, un om să-și permită a interverti astfel nise cuvinte rostite în camera din Bucuresci, aceasta pe noi nu ne privește. DL M. Cogălniceanu e destul om, ca să nu i-se poată interverti cuvintele, fără-ca să rămână de rușine cel ce o face.

Ceea-ce ne privește pe noi este însinuarea, că „expresiunea lui Cogălniceanu ar pute să producă o agitațiune” între noi, Români din Ardeal.

E adânc de tot dl. Hunfalvy. Mai nainte de a fi vorbit dl. Cogălniceanu noi eram cei mai mulțumiți oameni, nici o amărăciune, nici o ferbere, nici o agitațiune n'a existat între noi. Abia cuvintele rostite de dl. Cogălniceanu „ar pute” să producă vre-o agitațiune între noi. Și aceasta însă nu ar fi o consecință firească

a violențelor ce ni se fac, căci nouă ne merge foarte bine, ci produsă în mod artificial din afară, din România, de dl. Mih. Cogălniceanu.

E foarte comod acest subterfugiu, dar e învechit de tot.

Acum de ce, cincisprezece ani, se mai credeau asemenea mofturi, deoarece lumea era cam preocupată în favorul Maghiarilor și nici nu se prea interesa de cele ce se petrec aici la noi.

Astăzi însă lumea toată știe, că suntem agitați de o nemulțumire pe cât de adâncă, pe atât de legitimă.

Atât de puternică e această nemulțumire, încât încetul cu încetul a străbătut și preste hotarele țării. Nu frații noștri ne-au agitat și ne agitează pe noi, ci starea noastră îi agită pe ei. Este în România o frământare, care străbate dela un capăt până la celălalt țăara toată; această fierbere se resuflă în presă, în intruniri publice, în cameră și în senat, ea s'a resuflat și în discursul rostit de dl. M. Cogălniceanu, eără fierberea aceasta s'a produs de aici din Ardeal, o știe lumea toată, a mărturisit-o chiar ministrul nostru de externe sunt acum doi ani în fața delegațiunii ungare.

DL Hunfalvy vine prea târziu cu marafeturile sale: suntem agitați, știe lumea toată că suntem, și știu și Maghiarii ei înșiși, și frații noștri nu pot decât să ne molcomească, ceea-ce și fac, pentru-că așa cer interesele lor.

Ceea-ce îi supără pe politicii maghiari e tocmai că noi suntem prea chibzuți, pentru-ca să ne compromitem și noi încercându-ne a face ceea-ce au făcut ei și că dl. Cogălniceanu îi pune acum alături de noi spunându-i lumii: Eată ce au făcut Maghiarii, când se aflau într-o situațiune analoagă cu aceea, pe care le-au creat-o Românilor: Români însă nu fac așa, ci oamenii lor de frunte, deși le suntem frați, stăruie mereu să nu ne amestecăm în afacerile lor.

Și fiindcă noi nu facem, precum au făcut ei, Maghiarii se căsnesc a face, ca lumea să creadă, că facem, că nu suntem nici noi decât nise unelte ale dușmanilor monarhiei.

Și e atât de comodă pozițiunea dlui Tisza, care răspunde, par'că dl. Cogălniceanu ar fi vorbit în parlamentul republicii argentine ori în al vre-unui alt colț ascuns al lumii, că nu s'a încheiat nici un fel de convențiune, care „ar da cuiva dreptul de a interveni în afacerile interne ale Ungariei”.

Da! nu are nimeni acest drept; Maghiarii însă l-au acordat fraților noștri de preste Carpați, când le venia lor la

socoteală. Noi n'am cerut și nu cerem nici acum intervenirea nimănui, căci suntem noi înșine destui oameni, ca să ne găsim aici, între hotarele monarhiei, destui aliați, când e vorba să combatem actuala stare de lucruri din patria noastră. Încetul cu încetul, dacă nu astăzi, mâine, dacă nu poimâne, odată de sigur, și de sigur că pentru noi prea târziu, vor înțelege și Maghiarii, cât de mult prețuiesc prietenia unui popor ca noi, care știe să rabde timp de două decenii, fără-ca să slăbească în afecțiunile și în încrederea sa către aceia, care au știut să-și inspire simpatii și încredere.

Revistă politică.

Sibiu, 25 Februarie st. v.

Ședința dela 6 l. c. n. a dietei ungare s'a ocupat cu mai multe interpelații privitoare la clădirea de căi ferate vicinale. Referentul Darányi cetesce un proiect privitor la modificarea art. II suplementar încheiat cu România în destinațiunea juncțiunilor de căi ferate cu acest stat. În raportul său Darányi dăce, că guvernul nostru a făcut încă la 1880 pași necesari privitor la ideea stațiunii internaționale dela Brașov și a statorit în comun procentele ce trebuie solvite pentru aceste stațiuni. — Astăzi camera deputaților continuă ședințele, în care se va reîncheie desbaterea asupra proiectului privitor la reforma administrațiunii.

Nu e destul că monarhia noastră perde tot mai mult din influența politică pe Peninsula-Balcică, ci am mai ajuns să auzim că state mici, încă vasale, încep a crede că pot să determine ele politica noastră internă. Așa „Pester Lloyd” primește din Filipopol o corespondență, în care i-se comunică următorul pasagiu din un prim-articol al organului lui Caravelow „Tirnowska Konstitucia”:

„Pentru noi” — se dăce în diarul bulgăresc — „pericolul cel mai mare zace în amestecul singuraticelor puteri mari în destinațiunile noastre interne. Acest pericol se va delătura după posibilitate prin următoarele două mijloace: — Antâiu, prin învoiala turco-bulgară, care se va folosi cu tact și prudență pentru scopul îndepărtării a ori-ce amestec străin în afacerile noastre externe, și a doua, prin o apropiere către Slavii Austriei, care posed aptitudinea de a pune capăt politicii maghiaro-germane de până acum a monarhiei”.

Articolul atrage apoi atențiunea cetitorilor săi asupra tendințelor lui Starcevic și ale Cehilor tineri.

După scirile câte am primit și comunicat până acum, pacea e încheiată, ba principele Bulgariei a dat chiar și ordinul de demobilizare. De altă parte însă afară

de articolul *singur și unic*, cei doi dușmani împăcați și-au mai rezervat o mulțime de destini „ulterior” de rezolvat. Reproducem la acest loc din diarele din Bucuresci apărarea lor asupra situațiunii după încheierea păcii:

„Românul” scrie:

„Prin urmare tratatul de pace va face să înceteze de o dată resbelul cu armele, dar nu va face să înceteze resbelul diplomatic. Și apoi cine ne poate garanta că vrășmașia diplomatică n'ar pute trece din nou, în scurt timp, în resbel formal? O pace fără prietenia este fără îndoială o îndreptare a unei stări, nu imprimă însă acesteia și caracterul trăinicie. Afară de aceasta să nu se uite, că întreaga Peninsula-Balcică este un vulcan, care izbucnește când cu gândul nu gândesci. Experiența îndelungată a dovedit cu prisos acest lucru. Calculele diplomatice aci mai totdeauna au fost date de rușine și iscusitei diplomație nu-i rămânea, decât rolul de a potoli sau a stinge incendiul”.

„Telegraphul” e de aceeași părere: „Tratatul încheiat la Bucuresci — scrie semi-oficiosul — nu desleagă nici una din destiniile pendente între Serbia și Bulgaria; din acest punct de vedere, el e atât de neînsemnat, încât relațiunile diplomatice între Serbia și Bulgaria nici nu vor fi restabilite acum. În fond deci, situațiunea rămâne aceeași. Pentru moment nu e nici un pericol, grație intervenirii energice a puterilor; dar dacă, mai curând sau mai târziu, puterile nu vor mai fi în stare să intervină? Situațiunea rămânând neschimbată, e foarte natural, ca aceleși schimbări să se producă. În genere se crede că puterile, așa cum proced, nu fac de loc operă tracică, deslegând situațiunea într'un mod cu totul empiric. Mai cu seamă sunt temeri în privința Rusiei. Odată pacea încheiată și arangiamental turco-bulgar sancționat, diplomația rusă va avea mână liberă în ce privește reorganizarea Rumeliei. Profitând de încurături, ea va săi se și menageze un teren larg de operațiune și aceasta nu poate fi decât în dauna păcii generale.”

„Epoca” după-ce constată surprinderea ce a pregătit-o Anglia celor doi aliați, monarhiei noastre și Rusiei, adauge:

„Pacea dela Bucuresci nu este decât o suspensiune de arme, care nu rezolvă nici una din destiniile pendente, și care este cu atât mai scurtă, cu cât este fără durată determinată. A crede că această pace, precum și acordul turco-bulgar, aduc o soluțiune crizei orientale, este a se înșela amar.”

Din camera României.

Cestiunea expulsării din România a celor șase Români ardeleni.

(Urmare.)

Atuncia avocatul Lengeru în fața delegatului guvernului a răspuns următoarele:

„Români sunt destul de inteligenți, pentru a nu lupta pentru principile irredente; noi suntem aderenți fideli ai politicii naționale; vom rămâne și pe viitor și totdeauna, dar pentru aceea nu vom uita nici când, că suntem fi ai patriei acesteia, al cărei bine îl vom avea totdeauna înaintea ochilor. Eu nu neg, că Români au ceva comun cu irredenta: *Nemulțumirea* (deputatul dietal Immrich: Așa este!) Administrațiunea e

Foiața „Tribunei”.

Cei doi copii cu părul de aur.

Poveste

de Nicolau Trimbișoniu.

(Urmare.)

Când s'au fost ostenit de joc, bătrânul a spus că fiecare fecior să spună câte o poveste, ca ceialalți să nu adoarmă. Au și spus toți, dar când a ajuns rândul pe copilul bătrânului, acela a spus că nu știe.

— Ori-și-cum să fie, — adăuseră ceialalți.

— Că nu știe, — răspuse bătrânul, — el săracul nu a fost nicăieri să învețe povesti.

— Ori-și-ce poveste, numai să dăcă ceva, — dăseră ceialalți.

Atunci el începu:

— Au fost odată trei fete, care elegeau la câneșă..., — și-și spuse povestea sa și a surorii sale prin câte au trecut, cari d-voastre le auzirăți, și spuse, până s'au băgat la bătrânul în casă, și bătrânul i-a primit copii de suflet, ear' în urmă gata așa:

— Și au rămas acei doi copii la bătrânul, și au crescut mari, și de n'au murit, și aji trăiesc.

Nimeni n'a știut ce însemnează povestea aceea, nici că despre ei sună, numai servitoarea împăratului îndată se arse, căci a fost cam înțelese ceva despre căței și copiii frumoși îngropați, ear' întâmplările cu perii și berbecii din curtea împărătească, îi era cunoscută.

Când s'a gătat claca, abia așteptă să poată merge acasă să-și spună Țigancei, ce a auzit.

Țigancă la început nu vră să creadă, ci înțrebă cu de-amănuntul: despre părul lor, făptura lor și că seamănă cu împărăteasa de demult? ear' răspunsurile servitoarei o convinseră, că deu copiii trăiesc.

Friptă ca de un fier ars, se duse la celelalte surori, le spuse ce a auzit dela servitoare, și dăce:

— Sântem ale naibii; copiii de atunci n'au murit, ci acum sânt feciori mari!

— Ba la dracu! — răspuseră surorile, lovindu-se cu pumnii în pept — cum poate să fie una ca asta, căci i-am omorât?!

— Cum i-ați omorât, cum nu, destul că trăiesc, și acum trebuie să ne chibzuim, cum să-i perdem în aievea?

— Ori-și-cum trebuie să-i perdem, — răspuseră surorile, căci de nu, sântem noi pierdute.

— Lăsați numai pe mine, că n'ajung ei să

ne perdem noi ce am câștigat cu multă trudă, — răspuse Țigancă, — nici două săptămâni nu vor trece, și va muri băiatul, ear' după băiat, de supărare va muri și fata.

— Și fi-vei în stare? — întrebară surorile.

— Mai bine nu trăiesc! — răspuse Țigancă.

— Tot acolo va rămâne dînsa! — răcniră surorile.

IV.

— Oare ce să fac? — se întreba Țigancă rămânând singură, — i-aș chema aici să-și ucid cu mâna mea, nu-i bine, căci atânci toată lumea va ști că eu i-am omorât; i-aș face pe împăratul să-și omoare, atunci îi va cunoaște, căci vor sămăna cu muma lor. Dar' acum știu eu ce voi face. Îmi voi cere iertare dela împăratul pe vre-o câteva zile și mă voi băga servitoare la acea casă, unde sânt copiii, și acolo îi voi otrăvi.

Ursita însă a urzit altmintealea.

Odată, mergând copiii la biserică, — ceea-ce făceau ei în toată Dumineca, — s'au întâlnit pe uliță cu o muiere bătrână, care cerșia dela trecători, și ceru și dela copii.

Copilul atunci dăce:

— Mămucă, dar' ce să-ți dăm, vești bine că și noi sântem săraci, n'avem în lume pe ni-

meni, nici taică, nici maică, așadar' de unde să te miluim?

— Dar', draguții mei, așa copii frumoși cum sînteți, să n'aveți părinți, poate-că au murit?

— Ba nu, dar' nu i-am pomenit de felul felului.

— Dar' dați-mi ceva cât de puțin să vă dau cu norocul, să văd, unde vă sînt părinții?

Atunci copilul luă un bumb de argint de pe cămașă și-i dăce babei:

— Na, mămucă, bumbul acesta; prețuiesc un sfant, fă ce-i vră cu el.

Se puse baba cerșitoare și dete cu norocul copiilor, se miră de ceea-ce vădă și dăce:

— Oh! dragii mei, voi sînteți copii de împărat, muma voastră e la curtea împărătească îngropată în cuhnă și servitoarele aruncă lăturile pe ea.

— Nu vorbi pustii, ca să ne măgulesci! — răspuse fata.

— Ba, pe Dumnezeu meu! — răspuse baba — haidați cu mine în ulița de lungă biserică împărătească, că vom aștepta pe împăratul, și voi face să vorbiți cu el.

(Finea va urma.)

rea, autoritățile nu respectă legea; legea pentru naționalități nu se observă (Immrich: Așa este!) Lengeru cu toate întimpinările reprezentantului guvernului a continuat enumerând plângerile naționalităților; numai dacă se vor satisface aceste plângeri, vor fi și naționalitățile mulțumite. El a accentuat, că guvernul numește comiți supremi, cari nu cunosc limba poporului, justiția nu este destul de nepărtinitoare; cu un Român nu se ia portocol în limba română; avocatul român nu poate vorbi în sala tribunalului românesc, etc.

Ei, dlor, acestea toate se spun în parlamentul ungar, acestea se spun în congregațiunea comitatului din Brașov, acestea le spun diarele, acestea le spune poporul întreg al Românilor de preste Carpați.

Să vedem, dlor, dacă acestea erau la 1848, la 1859 și 1860 ideile oamenilor de stat, promisiunile patrioților unguri, care astăzi ocărmesc Ungaria, dacă acestea erau chiar ideile însuși ale lui Kossuth.

Eată, dlor, ce gândia și ce mărturisă Kossuth, când se pregătea a reîntra în Ungaria, cu mână înarmată, cu ajutorul Românilor; aflăm aceasta în memoriile sale:

Instrucțiunile date de Kossuth ca președintele guvernului provisor, de Klapka și Teleki, ca membri ai acestui guvern, și comunicate agenților pregătitori revoluțiunii, cuprind următorul period:

„Noi avem încă a chiama luarea aminte a d-voastre asupra unei cestiuni foarte importante: relațiunile noastre către naționalitățile străine. Silesce-te a cerceta simțemintele și dorințele Românilor și Sașilor, precum și ale Sârbilor și Croaților. Pentru acest finit, adresați-vă la cei mai influenți reprezentanți ai acestor naționalități. În timp ce pe de o parte îi veți asigura, că noi pe baza integrității teritoriale ungurese și a legilor din 1848, suntem gata de a face toate concesionile ce le poate cere un frate dela frate - seu, invitați-i pe de altă parte de a aduce cele mai departe dorințe ale lor la cunoștința noastră, de se poate prin oameni de ai lor înadins trimiși aici. Dacă nu între aceste privim legile din 1848 ca punct de plecare, noi *suntem departe de a păstra neschimbate aceste legi*; din contră noi vom a lărgi și întinde principiile cuprinse în ele astfel, ca toate interesele, precum cele naționale așa și cele confesionale sub protecțiunea constituțiunii ungurese să găsească deplina lor îndestulare. Ca povăț să ne serveze alăturatul proiect unei constituțiuni, pe care sub-serisul președinte l-a lucrat, și a căruia principii fundamentale noi cu toții le aprobăm.

(Sub - scriși) Ludovic Kossuth, președinte. G. Klapka, L. Teleki“.

Eată acum și extractul constituțiunii proiectate, privitor mai ales la cestiunea naționalităților:

„Precum religiunea, asemenea și naționalitatea este de interes social. Statul ca asemenea nu are nimic comun, nici cu una nici cu alta. Fiindcă constituțiunea asigură dreptul de întruire, cetățenii sunt liberi de a se asocia pentru ocrotirea și dezvoltarea intereselor lor naționale, precum și altele, și de a convoca adunări în comune, comitate sau în toată țeara... Ei pot ține adunări, și lua hotărâri, dar numai în marginile constituțiunii și ale legilor, și statul nu poate nimic pretinde decât ca adunările să fie publice. Acest principiu își va avea aplicațiunea atât către naționalitatea maghiară, cât și către celelalte naționalități, nici una nu va avea un privilegiu deosebit, și guvernul nu va protege pe nici una în paguba celorlalte. *Întrucât însă guvernul, parlamentul, comitatul, comuna, are nevoie de o limbă oficială, acest principiu se va aplica astfel ca pretutindeni, majoritatea hotărăse în care limbă să se trateze afacerile publice, fără a se jeni drepturile minorității. Dacă de exemplu o adunare comitatensă hotărăse pentru anul curgător ca limbă oficială, limba română, slavă, sârbă, germană, ungară, atunci cetățenii de alt neam au dreptul în limba lor proprie nu numai de a da petițiuni, de a trata procese, dar încă și de a vorbi în adunări. Guvernul însă, în cas când comitatul, către care adresează un ordin, a adoptat o altă limbă, ca limbă oficială, este dator la trimiterea ordinului scrise în limba oficială maghiară, a adăuga o traducere în limba comitatului, precum asemenea și comitatul trebuie să urmeze aceeași regulă în relațiunile sale cu diferitele comune. Și vice-versa, comitatul, când limba sa oficială nu este cea ungurească, este dator a pune alături cu rapoartele sale o traducțiune. Legile însă vor fi traduse în toate limbile întrebunțate în țeară, și tot așa vor fi publicate“.*

Eată, dlor ce mai dăce Kossuth despre unitatea statului:

„Principiul unității statului, care s'a vizat ca un izvor de putere și care cu toate desțepțările istoriei se privește de asemenea a primit în Viena la întâia crîsă o lovitură deplină, precum asemenea și în trecut a primit mai multe defaceri și earăși și în viitor va primi asemenea lovituri; căci în așa numita Austrie unitatea nu este sorginta puterii, ci a slăbiciunii, și aceasta este o lege naturală, pe care nici o meșteșugire nu va isbuti a o desmînti. *Principiul unității este la locul seu numai la o națiune. Acolo numai este putere, pentru-că unesce și leagă. Dar' ceea-ce se numesce Austria, nu este o națiune, ci un conglomerat de diferite națiuni. (Nu naționalități, ci națiuni.)* Într-o asemenea situațiune ori-ce silință spre întruire nu împreună, ci desparte. Între elemente dispartate nu numai nu se poate săvîrși vre-o asimilațiune, dar' chiar o cohesiune mecanică nu se poate efectua. *Cu cât aceste elemente se vor împreună lega, cu atât ele vor tînde a se desface“.*

Ei bine, dlor, această comparațiune carac-

teristică care o face Kossuth pentru Austria, nu vedeți că se potrivește și mai bine cu Ungaria, ceea-ce se face și se practică de sus până jos și în fiecare și în patria Maghiarilor. Toate partidele, guvern și opozițiune, dreapta și stînga în interesul, în realizarea ideii de stat ungar, face a se uita, cum dăce Kossuth, că principiul unității nu poate a-și găsi locul numai la o națiune; și ce adeseu poate să existe între Maghiari și între Români. Astfel s'au uitat toate apromisiunile, toate închezeșlurile date, toți astăzi proclamă că nimeni nu poate să fie patriot, să-și iubească țeara decât când va simți și vorbi unguresce; nimeni nu poate să fie patriot decât lăpădându-se de sângele, de limba, de tradițiunile și aspirațiunile sale naționale! Dar' ian să mai ascultăm puțin pe Kossuth! deși doresc să nu vă obosesc, este însă de interes național să arăt încă odată celor cari prigonesc neamul și sângele nostru și mai ales acelora, cari cred pe Kossuth, să le spun ce gîndesce, vorbesce și scrie dela 1848 și până astăzi despre naționalitățile din Ungaria:

„Eu vreau numai să amintesc încă, cumcă toate celelalte limbi cari se vorbesc în țeară au o patrie, în care naționalitatea ce le conține are o existență națională și politică, așa pentru limba germană este Germania; pentru limba rusească este Rusia; toate celelalte dialecte slave își au țeara lor; limba română are Moldavia și Valachia; limba sârbă are Sârbia; limba ungurească însă afară de Ungaria nu are nici o patrie. După cuvintele unui mare poet al nostru, pentru noi Ungurii afară de Ungaria în întinsa lume nu este nici un loc liber. Aci noi trebuie să trăim și să murim aci, ori care ar fi soarta noastră“.

După-ce ați ascultat, d-lor mei, cele dîse de Kossuth, cum pot crede Ungurii, că pot să ucidă limba română, care are patria sa în România? Cum să ucidă limba sârbă, care are patria sa în Sârbia? Cum să ucidă limba germană, care are domiciliul în marea și puternica Germania? Și cu toate acestea ei 4,000,000 de Unguri, au întreprins această luptă eroică contra a deșe milioane de nemaghiari, luptă nepotrivită și nedreaptă, pe care ori-ce om cu minte nu poate să dîcă, că va pute să isbutească vre-odată.

Lupta pentru limbi, d-lor, dureroase efecte a avut asupra Românilor de preste Carpați. Până în secolul nostru, limba latină era limba oficială a statului poliglot al Ungariei, asemenea și în Transilvania. Din toți locuitorii acestor țeri, Românii se acomodau mai bine cu această limbă, rădăcina limbii românești. După 1848, sub regimul absolutismului, limba latină fu înlocuită, ca limbă de stat prin limba nemțască. Românii fură dar' nevoiți a învăța o a doua limbă. Pentru aceasta, ei fuseseră atrași prin bogăția literaturii, prin științele în care ei prin mijlocul limbii germane puteau a se iniția. Limba germană, limbă a unui mare popor era o limbă de înaltă și întinsă civilizațiune. După mai puțin de un quart de secol, eată că Românii sînt silți a înlocui această limbă, prin o a treia limbă de stat, limba ungurească.

Astfel aceeași generațiune trebuie, afară de cea maternă, să învețe trei limbi de stat și cea de pe urmă să fie limba ungurească; aceea despre care însuși Kossuth dîce, că afară de cuprinsul Ungariei, limba ungurească nu mai are nici loc, nici ființă. A întrat în capul Ungurilor, ca îndesebi Românii se devină Maghiari. Pentru aceasta un rebel de moarte s'a declarat limbii, scoalelor și culturii românești în general. Românii insistă, și de acolo învinovățirea, că Românii, mai ales cei din Ardeal, conspiră contra statului ungar spre a se uni cu România independentă! Și eată daco-românismul inventat! eată irredentismul român eșit la iveală!

Ei bine, d-lor, ian să vedem ce este acest daco-românism, ce este acest irredentism? Până acum guvernul maghiar nu sciu să fi găsit în sarcina Românilor altă crimă — dacă crimă este — decât lupta lor pentru a-și păstra limba și naționalitatea.

Dovadă a daco-românismului, a irredentismului român, Maghiarii cred a o fi găsit în nise charte ale Daciei vechi, făcute de repositul Laurian în care, ca parte a vechii Dacie este pusă și Transilvania!

Apoi, ce putem să facem noi Românii, când Dumnezeu cel sfînt a făcut, ca Transilvania să fie alături cu Moldavia și cu Țeara-Românească, și că toate acestea trei țeri formau vechia Dacia. (Aplause).

Ei bine, putem noi astăzi să venim și pentru hatîrul Maghiarilor să lăpădam originea noastră, trecutul nostru, istoria noastră, și pentru bunul plac al șovinismului maghiar, să prefacem geografia și chartele geografice și să spunem, că dela crearea lumii Transilvania a fost destinată să fie țeară ungurească? (Aplause).

Atlasul lui Laurian dela aparițiunea sa și până astăzi este calul de bătae, pe care fiii lui Arpad au încălecat oribila lor campanie întreprinsă pentru stîrpirea naționalității române! Nu mă veți crede serios, când vă voi spune, că chiar în parlamentul din Budapesta, atunci când a vorbit Babeș spre a apăra naționalitățile de imputarea de crimă în contra statului ungar, i-s'au aruncat ca dovadă zdrobitoare chartele geografice ale lui Laurian!

Lăsați-mă să vă citez însuși extractul din desbaterile camerei ungare:

Sedința din 8 Decemvrie 1885.

Deputatul V. Babeș: „Onorabilă Casă! Deja alături mi-am permis a reflecta, cum neîncetat auzim din partea mai tuturor oratorilor maghiari, că bărbații naționalităților nemaghiare sînt patrioți sînt, inspirați de sentimente contrare patriei, dar' încă n'am vădut o unică dată dovedindu-se aceasta pozitiv. (Strigări din stînga: „Ba da; avem exemplu viu.“)

Babeș continuă: N'am vădut o unică sentință judecătorească, prin care, în mod competență s'ar fi constatat în partea noastră crime în contra patriei. (Strigări sgomotoase din stînga extremă: „Ba sînt. Dar' chartele geografice!“)

Babeș: Aud amintind ceva charte. Nu sciu, dar' dacă atari vor fi fabricate doară prin unii dintre D-voastre, pentru a le provoca în contră-ne. (Contrașiceri în stînga și strigări: „Ele se propun în România!“)

Babeș: Dacă amintiți de cele din România, acelea pe noi nu ne pot privi; acolo influența noastră nu ajunge. Eu, onor. Casă, nici n'am intențiunea, nici obiceiul a vătămă pe cineva; rog însă să mi-se creadă, că este pentru noi cea mai dură ofensă, când asupra noastră se ridică asemenea insinuațiuni. Nu cu astfel de mod se dovedesce în contra noastră învinuirea de rei patrioți; nu prin provocări la proclamațiuni sau la charte, sau alte de aceste lucruri neafirmătoare de noi, veți convinge pe cineva despre cele ce ne insinuați, ci — făcă-și tribunalele datoria, cerceteze și judece după lege, pe date pozitive, ear' nu vorbe goale, și apoi numai pe baza sentințelor judecătorești ridice-se imputări contra celor ce le merită. Până nu se va urma astfel, imputările sînt nedemne, specialmente cele ce ni se fac pe argumente din România, cari nu ne pot privi.“

Acest dialog oficial, ținut în parlamentul ungar, în fața guvernului care aprobă, este de ajuns, d-lor, spre a vă arăta starea miserabilă și barbară, care este făcută fraților nostri de sânge de preste Carpați. Tot ce a promis Titaniul Maghiarilor, Kossuth, prin constituțiunea ungară, prin proclamațiunile sale dela 1848 până la 1861, prin convențiunile sale încheiate cu Cuza-Vodă, a devenit minciună. Tot așa este și din legea naționalităților. Limba românească este isgonită din parlament, din comitat, din comună, chiar din scoale, și Românii chiar numele fără voie i-se maghiarizează. Nici o școală românească nu se ridică sau se întreține din fondurile statului, când Românii contribuie toți și de o potrivă cu toate celelalte naționalități la fondarea și întreținerea tuturor așezămintelor de instrucțiune ale Maghiarilor, dela scoalele de sat până la universități. Notarii de sate trebuie să scie unguresce, și sînt pedepsiți prin destituiri ori care întrebuințează limba românească, chiar în desemnarea numelor de botez și de familie. Pe toată întinderea Ungariei și a Transilvaniei, chiar în localitățile locuite exclusiv de Români, nu este permisă nici chiar spre indicarea drumurilor, o inscripțiune, un avis în limba românească. Vai de conductorul postal, vai de conductorul căii ferate, care ar cuteza să adreseze cuiva în limba românească. În administrațiune, în justiție, nu petițiunile dar' chiar interogatoriul și încă mai puțin pledările nu sînt permise decât în limba ungară.

Maghiarismul a străbătut până și în afacerile confesionale. În multe locuri deja este impus ca matricole de nascere, de botez, de cununie, să se facă în limba maghiară. Și ca mijloc mai energice de maghiarizare s'au înființat pe toată întinderea Transilvaniei și a Bănătuului așa numite societăți de cultură ungurească, a căror menire este ca cu ori-ce preț, cu ori-ce mijloc, fie chiar barbar sau corupt, să facă pe Români să-și lăpede naționalitatea și să devină Maghiari. Subscripțiuni pentru aceste societăți s'au făcut în toată țeara, comunele și comitatele au contribuit, și s'a întemplat în unele comitate, că consiliile județane au impus până și Românilor o dare de 1 la sută pentru aceste societăți. Mai vine apoi și maxima de stat a Ungariei și care se practică pe seări mari și a realitată partei dintăiu a maximei: „fă pe Român dintăiu sărac, apoi Maghiar!“

Tot tineretul român deja de pe băncile scoalelor și mai ales ale universităților este persecutat. Nici o carieră nu le este deschisă, afară de ceea a armelor. În întregul stat maghiar nu este în funcțiunea statului un singur Român, care a absolvit tehnica ori medicina. Sub regimul absolutist, la curțile judecătorești superioare se numesc mai mulți Români, doctori în drept, absolvenți, etc. Mai toți acestia, unul după altul s'au destituit sau fără voia lor s'au pus în pensiune. În partea judecătorească mai că nu se mai numesc Români, și dacă în mod excepțional se numesc câte un Român la vre-un tribunal, aceasta se face trimițându-l prin pustiile Ungariei, aici nenorocitul ofensat dîlnic în naționalitatea sa de șovinistii maghiari, este silț curînd de a demisiona. Mai înainte de toate goana de moarte este declarată inteligenței române.

Astfel injuriile, amenințările nu se cruță Românilor, nu numai în școală, în cancelarie, dar' chiar pe strade, chiar în sîrbării. În 3/15 Maiu 1884 Românii din Cluj au voit a sîrba, sub acoperemînt, ziua aniversară a adunării ținută în 1848, la Blaj, pe așa numitul cîmp al libertății. Studenții universitari îi înconjură, îi insultă și la pacinica cântare românească „Deșteaptă-te Române“, ei întonează imnul unguresc, din care voiu cita numai o strofă:

Rotundă e lumea aceasta

Și cresc multe flori în ea,

Pentru Români însă numai una:

E „floarea furcilor“.

Vă citez și un alt cas și mai caracteristic. Se sîrbează, mi-se pare, în anul trecut instalarea unui prefect; se dă un banchet, la care sînt invitate toate demnitățile oficiale și aristocratice din oraș. Este invitat și protoereul român Roșescu. Maghiarii cer ca și acest protoereu, ca reprezentînd pe Români să feliciteze pe noul administrator. Sîntia sa își începe cuvîntarea în limba română. Atunci întreaga societate se scoală în picioare, infuriată, și vociferînd strigă cu toții „în frigare cu el, în foc cu el!“ Ei

bine, dlor, aicea nu erau copii; erau bărbați maturi, erau funcționari înalți, era fruntea aristocrației!

Soartea fraților nostri de preste Carpați, cum vedeți, este nesuferită, este o luptă pe moarte. De aceea vedem emigrînd necontenti, Români ardeleni și bănățeni în România noastră cu sutele și cu mile!

Ei bine, dlor, în starea actuală unde au ajuns lucrurile nu a sosit timpul ca fără să lipsim datorințelor noastre internaționale să dîcem și noi un cuvînt de compătimire pentru nenorocii nostri frați de sânge? Nu a venit timpul ca dl prim-ministru Brătianu să-și aducă aminte cuvintele, pe cari în 1868, cu ocaziunea discuțiunii asupra proiectului de adresă la Tron, le-a dîs de pe această tribună:

Aceste cuvinte explică proclamațiunea irredentei române. Scriitorul, autorul acestei proclamațiuni a fost în București, dar' izvorul ei este în Budapesta, este în actele și în persecuțiunile administrației maghiare în contra Românilor, și stingerea irredentei nu o va face isgonirea a șese Români, ci conținerea erei persecuțiunilor și înlocuirea prin un regim de pace, de libertate și de frăție!

Oamenii de stat din Ungaria îmi vor ierta acest consiliu ce îmi permit a le da; îl dau în același spirit, care m'a povățuit în 1859 și 1860 de a da ospitalitate la mii de emigrați unguri, de a scăpa dela furci mai multe capete scumpe națiunii maghiare!

Vin acum la a doua parte a interpelării mele, la expulsiunea a șese Români transilvăneni, și la legalitatea acestei măsuri!

Mai înainte de toate declar, că această măsură, departe de a face bine cauzei românești, fie aici, fie preste Carpați, i-a făcut rău și în București și în Budapesta.

Proclamațiunea așa dîsei irredente române, străbătînd în Ungaria și mai ales în Transilvania, a dat loc la tot felul de persecuțiuni. Un strigăt de resbunare a resunat în toate cercurile maghiare! Toate autoritățile publice au fost puse în picioare, ca aflându-se în fața izbucnirii unei noue revoluțiuni la Horia! Și toată aceasta era lucrarea a doi copii! Cea mai bună dovadă despre neînsemnătatea lucrului, e expedarea de exemplare prin postă la adresa primului-ministru al Ungariei! Toate cercetările, toate perchișiunile chiar și secuestrarea și deschiderea tuturor scrisorilor din România *n'au dovedit nimic!* Era o farsă sau o simplă teamă de colagieni exaltați prin simțirea dureroasă pentru suferințele părinților și fraților lor rămași acasă preste Carpați!

Dar' eată, că guvernul român se însărcinează să dea vecinilor nostri o dovadă netăgăduită, o dovadă oficială: Expulsiunea a șese Români din România. De 20 de ani se acușă Românii de preste Carpați, că conspiră în contra tronului Habsburgilor, că conspiră în contra statului ungar, că tind la reînființarea Daco-României! La apărarea Românilor despre aceste nedrepte acușări, eată acum ce răspund ministrii, comiții și procurorii Ungariei: răspund cu expulsiunea, rostită de un guvern românesc! Ce se mai poate dîce mai mult?

Se mai poate dîce încă ceva. Acest ceva este, că bunii nostri vecini, după-ce în expulsiune au găsit o probă învinovățitoare în contra Românilor ardeleni și bănățeni vor găsi o probă învinovățitoare și în contra noastră a Românilor independenți. Vor pute a ne imputa: de ce permitem Românilor supuși coroanei Sântului Stefan de a emigra și a se statornici la noi? de ce permitem ca acestia să se transforme în irredenti? Și astfel guvernul maghiar va fini spre a ne declara, că nu se mulțumesc cu dîșterea numai a șese Români!

Permiteți-mi, dlor deputați, înainte de a trata în special cestiunea expulsiunii, să dîc câteva cuvinte asupra imputării ce vecinii nostri ne fac, că dăm refugiu Românilor de preste Carpați, pe cari neajunsurile și prigonirile îi silesc să treacă munții și să descindă în țeară; întrebuințez expresiunea lor.

Dar' noi sîntem vinovați, dacă ei emigrează? Când Românii trec din Transilvania la noi, de ce vin? Cine fuge de bine? De ce guvernul ungar nu face condițiunea Românilor din Transilvania bună, astfel încât ei cu bucurie să șadă acolo? căci, cine bucuos fuge de locul născerii sale?

Nu mi-e permis, fără voia lui, să citez pe nume un mare patriot, un mare bărbat de stat al Ungariei, cu care la începutul ultimului răboiu româno-ture, am avut o conversațiune intimă despre relațiunile noastre române cu Ungaria.

Îi dîceam: Sîntem făcuți de Ddeu, Ungurii și Românii alături unui de alții; trebuie dar' să ne înțelegem, ca să avem o viață de paco și de frăție.

Nu mai astfel și Românii și Ungurii ne vom pute păstra naționalitatea și individualitatea noastră politică în fața marilor imperii, de cari sîntem înconjurăți și amenințați.

Da, mi-a răspuns el, și eu dîc, că așa este. Încă este un punct negru, care poate a ne pune în ceartă, îi dîceam! Care punct? mă întreabă; deși îl înțelege, mă întreabă. Este Transilvania, îi răspunsei. Nu voim să luăm Transilvania, aceasta nici ne trece prin minte; dar' am adăugat, Transilvania trebuie să rămână un stat poliglot; fiecare naționalitate trebuie să-și păstreze ființa și drepturile ei spre dezvoltarea sa pe piciorul unei depline egalități cu Maghiarii.

Fără această condițiune nu poate să fie pace între noi; trebuie, o mai repet, ca Transil-

vană să urmeze a fi trăsătura de unire între Români și între Unguri! Ce mi-a răspuns marelui patriot? Noi Unguri nici nu putem intra în cea mai mică conversație cu d-voastre în privința Transilvaniei. Cea mai mică conversație asupra acestei chestiuni, ar favoriza ideile de cucerire, sau cel puțin de intervenție ale d-voastre în afacerile noastre interioare, ar legitima propaganda d-voastre, pe care noi nu o putem tolera! Vom cheltui cel de pe urmă cruce; vom vîrta cea de pe urmă picătură de sânge a honveților nostri înainte de a transige asupra Transilvaniei. Dar' cine gîndesc să se iee Transilvania? fi dișei. Însă ocăruiți-o bine, opriți strigătele de durere, care trec peste Carpați și nu ne lasă în odihnă, indiferenți. Dar' cum, d-voastre vă amestecați la noi, deși nu aveți același drept, deși afacerea nu privește un întreg popor?

În România avem câteva sate, avem o mică populație, Ciangăii, stabiliți încă de pe timpurile lui Stefan-cel-Mare. Totuși d-voastre vă ocupați de ei trimițându-le popi, bani, cărți; trimiteți chiar agenți spre a-i îndemna de a repatria! Până acolo merge interesul și compătimitatea d-voastre pentru un mic număr de frați pierduți, și nouă ne cereți, ca să nu avem inimă nici urechi la strigătele de durere ale alor două milioane de frați? Astfel oare noi facem propagandă la d-voastre, ori d-voastre la noi? Ca dovadă, că noi nu facem propagandă peste hotarele noastre vă citez următorul fapt:

Este o țeară în care noi poate am avea drepturi de a face propagandă, căci acea țeară a fost ruptă din corpul nostru, din sângele nostru, fără voia noastră și care a fost alipită de țările casei Habsburgilor, aceasta este Bucovina. Patrioții unguri și în 1848, și în 1859 și 1860 au recunoscut strîmbătatea seculară ce ni s'a făcut; și prin anume convențiuni au propus lui Vodă-Cuza, ca această țeară fiind răpită în contra ori-cărui drept, se îndatoria a ne ajuta ori-cînd ca să o luăm înapoi, și noi am refuzat. De ce am refuzat, de ce nu facem acolo nici o propagandă? Pentru-că guvernul Austriei este un guvern cuminte și cu prevederile politice, el dă tuturor naționalităților ceea-ce li se cuvine, așa a făcut și în Bucovina. Ne-am disdar: soartă bună a Români din Bucovina? Ei nu tip? Ei sînt mulțumiți. Dacă ei socotesc că sînt mai fericiți sub dominațiunea casei Habsburgice decît sub dominațiunea noastră, unde guvernele se schimbă în toate zilele, unde legile sînt scrise numai pe hîrtie, de ce se nu-i lăsam în pace acolo unde se află? Și așa și facem: ne bucurăm de soarta lor, dar' ne abținem de ori-ce propagandă, și toate aceste acolo în Bucovina, unde avem moșii, unde avem rude, unde avem osemintele străbunilor nostri, ale glorioșilor nostri Domni; unde la tot pasul găsim urmele de victorie ale eroilor nostri!

La aceste cuvinte bărbatul de stat al Ungariei, se mărgini a dice, că revinîndu-se din vîiea generațiunii din 1848, și acea maghiară și acea română, este de sperat, că tot cu dînsa vor dispăre și urile și prigonirile dintre Unguri și Români, rezultat al atrocităților făcute, și al sîngelui reciproc vîrsat în acest an oribil! Dar' generațiunea aceea a murit mai toată; însă urile și prigonirile tot trăiesc!

V'am citat cuvintele dișe de D. Brătianu în 1869.

Astăzi dar', ridie și eu glasul pentru a apăra pe sora noastră, pentru a protesta în contra regimului nesuferit care se face fraților nostri români de peste Carpați. (Aplauze). Dar' și aci mai chem încă odată spre măturie pe D. I. Brătianu, la o întrebare făcută în senat de D. C. Boerescu; eată cum mai deunădi fi răspundea președintele consiliului:

Cînd m'acusa guvernul austro-ungar, că noi avem societăți și că lucrăm ca să răscolim Transilvania și să facem anexiuni, îmi aduc aminte, că era agent diplomatic Baron Eder. De atunci până mai deunădi, până la Baronul Calice, le diceam: „Dacă eu v'as spune, că nu doresc ca toți Români să formeze un singur stat, ar trebui să socotii, că sînt sau mincinos, sau mișel; dar' se vin astăzi să agit chestiunea Transilvaniei, să dîrim imperul austro-ungar, ar fi o nebulie; atunci n'as fi ministru, ci as merita să fiu dus într-o casă de sănătate. Și d-voastră, le diceam eu acelor diplomați, ori cît ați spune, că nu voii să mergeți la Marea-neagră, nu vă crede nimeni; dar' sînteți oameni cu minte; sciiți că dacă ați voi să mergeți acolo, ați av' în contra-v'ă și pe Rusia și pe noi, și vă mărginiți poftele d-voastre. Cu atît mai mult noi scim să le mărginim că sîntem o putere mică“.

Aceste cuvinte drepte, și pentru care fac complimentele mele d-lui Brătianu sînt și ale noastre. Noi nu alergăm pentru luarea Transilvaniei, dar' nu putem să lăsam naționalitatea română în părăsire, și Ungurii nu se vor pute împăca cu noi pînă nu vor face o viață tîcîntă Românilor de peste Carpați. Radu Negru și Bogdan de peste Carpați, din Făgăraș și din Maramureș, au descălicat în această parte și au fondat vechile noastre domnii, în fiecare secol gloate mari de Români ca roirile de albine au venit de peste munți, de au împoporat adesea câmpurile noastre, adesea pustiite de oardele păgâne. Oamenii de biserică, oameni de sabie, oameni de carte au venit să întărească staturile române dela Dunăre.

(Va urma.)

Cronică.

Interdicerea de a purta insignii „străine“. Prin o ordinațiune dela 23 Noemvrie 1885 a ministrului de interne s'a oprit purtarea insigniilor „străine“ sub pedeapsă de închisoare pînă la 15 zile și la cas de repetiție sub pedeapsă în bani pînă la 100 fl. „Pester Lloyd“ observă la aceasta, că probabil în Brașov și în alte orașe ale Transilvaniei studenții români și sași vor fi demonstrați cu steaguri „străine“ și purtarea de brăne „străine“. La aceasta diarul național săsesc din Brașov, „Kronstädter Ztg“, răspunde cu următoarele:

„Nu scim pe ce minciună a vre-unui denunciant se bazează aceste expuneri ale diarelor din capitală deși putem presupune. Une scim, că adevărat studenții sași din Brașov nu poartă nici steaguri „străine“ nici cocarde „străine“. N'am vîdut așa ceva nici la studenții români. Acea expunere are evident scopul de a-i da acelei măsuri urite și nebasate vre-o basă, fie și scornită. Că însă 'i-s'ar pute interdice vre-unui Român purtul unui șerpar fie acesta ori-și-cum, aceasta o contestăm. După-cum scim noi, în țările civilisate se îndatenează a prescrie numai arestarilor purtul. Tot atît de puțin va av' vre-un ministru unguresc dreptul de a prescrie unei reuniuni, că ce colorii și insignii se-și aleagă. Toate insinuirile despre preținse demonstrațiuni la Brașov sînt scornite“.

La aceste reflexiuni ale diarului brașovean, „Siebenbürgisch-d. Tageblatt“ din Sibiu, revocînd cetitorilor sei în memorie timpul de asediu din Viena, cînd se făcea o adevărată goană asupra celor ce cutează a purta anumite pîlării și costume, adaugă:

„Ori ne aflăm de prezent în Ungaria în o stare de asediu? Nu cetim oare de multe-ori cu greață cît de „liberal“ se urmează în toate? Aceste frase le auzim pretutindunde unde se află adunați trei sau mai mulți în acest spirit patriotic. Acum însă preamăritul „liberalism“ suferă tot atît de puțin cocarde și șerpare, ca odinioară „starea de asediu“ pîlăriile și blusele. Liberalismul în Ungaria ar fi dar' în această privință asemenea stării de asediu din Viena. Ce mai lipsește pentru caracteristica lui?“

Stările în Croația ca și la noi. „Budapester Tagblatt“ primesc din Croația următoarea scrisoare: Vă mirați în diarul d-voastre că Croații sînt atît de anti-maghiari; vă voi da câteva puncte de mîncare pentru rezolvirea acestei ghicitori. Eu am fost în anul 1880 primar-comunal în Gabos și am funcționat ca primar pînă la începutul anului 1882 decursul activității mele ca funcționar, inspectorul de dare Kugler s'a pensionat și în locul lui a fost numit inspectorul de dare de acum, Palicsek. Cînd am intrat în oficiu, tabelele de dare nu erau încheiate din 1876. Nu puteam face alta decît a conduce operatul meu de dare în cea mai bună ordine și cînd inspectorul de dare a inspectat comunele, operatul meu a fost aflat în cea mai bună ordine. Acum însă am primit atît cu cât și celelalte primării, urgări, căci la din contră vor veni pe speșele noastre funcționari, cari le vor încheia și vor săvîrși execuțiunile. Am răspuns, că pentru lucrările antecesorilor mei nu pot să primesc responsabilitatea, că antecesorul meu și inspectorul Kugler aveau datorința se-și facă lucrul. Urmarea pentru aceste operate neîncheiate a fost, că partidelor nu li se putea stat exact nici darea de pămînt, nici restanța. La începutul lui Martie au venit pe socoteala mea 4 funcționari și un executor pentru-ca să încheie lucrările restante. Acestia au primit diurne de 11 fl. și salariul meu face 1 fl. 50 cr. pe zi. Aceste speșe s'au îngîrădit, încît în sfîrșit aveam să plătesc 2000 fl. și acum voiesc să-mi iee boii și vacile pentru vina alora. Aceste speșe se urcă singur în comitatul nostru la 40.000 fl. Noi Croații sîntem încăreți cu dări. În anul 1882 eu solviam 18 fl. și acum solvesc peste 40 fl., fără că aveam să 'mi-se fi mărit. Poporul e sărăcit prin sarcinile enorme de contribuție. „

Aceeași procedură se urmează și la noi; căți notari români n'au fost sicanati din partea inspectorilor de dare pentru restanțe de lucrări de ale antecesorilor lor, mai adeseori Maghiari destituiți. Și bietul de notar român, are să încheie socotele de pe 5—6 ani sub pedeapsă aspră și încă în decurs de 14 zile și să aducă în regulă neregularitățile antecesorului. Scim pozitiv că așa se procede și la noi. Unde e legea care se te facă răspundător pentru faptele altuia?!

O ordinațiune a ministrului de finanțe interdice pemnorările, execuțiunile și licitațiunile în materie de contribuțiune în zile de Dumineci și sîrbători.

Promovare. Dl Emil Pușcariu a fost promovat de 6 l. c. n. la universitatea din Budapesta de doctor în medicină.

O executare. La 3 l. c. n. a fost executat în Bistrița condamnatul la moarte Todor Moldovan pentru omor și jaf. În decursul nopții condamnatul a spus povesti și cîntece populare, pe care preotul asistent le-a scris. Din partea tribunalului a fost emis la actul de executare judele Gavril Vêrtic. Afară de cele 70 persoane care au intrat pe locul de execuțiune cu bilete, mulțimea curioasă și nemiloasă a spart și coperișele caselor dealătura pentru a pute privi săvîrșirea actului de executare.

Conferențele „Ateneului“ din Craiova. Sesiunea 1886. Sămbătă, 1 Martie, d. Nicolau Racoviță, asupra lui „C. Negruzzi.“

Sămbătă, 8 Martie, d. colonel Baron Sachelarie, despre „Resbel și cauzele lui.“ — Sămbătă, 15 Martie, doctor I. Atanasescu, despre „Băi.“ — Sămbătă, 22 Martie, părintele D. Brănescu, despre „Superstiții.“ — Sămbătă, 29 Martie, N. P. Romanescu, „Sentimentul în teatrul Racine.“ — Sămbătă, 5 Aprilie, Mihail Străjan, despre „Clasicism, romanism și realism în literatură.“ — Sămbătă, 19 Aprilie, P. Chițu, asupra lui „D. Bolintineanu.“ — Sămbătă, 26 Aprilie, doctor E. Antonini, despre „Ipnotism (magnetism animal).“ — Sămbătă, 3 Maiu, I. A. Mitescu, despre „Patriotism și cosmopolitism.“ — Sămbătă, 10 Maiu, I. Bumbăcilă, „O pagină din istoria contemporană a Francei.“ — Sămbătă, 17 Maiu, St. Constantinescu, dir. scoalei de meserii, despre „Deosebitele feluri de iluminat.“ — Sămbătă, 24 Maiu, Grigorie Grămătescu. . .

Fostul Metropolit al Bosniei, care petrece de prezent în Ierusalim, răspundînd la mai multe scrisori ce 'i-s'au trimis din Rusia, publică în diarele rusesi un fel de memorandum, în care își exprimă speranța, că Rusia nu va permite ca doctrinele bisericești latine să se răspîndească în Bosnia cu ajutorul Austriei.

Rectificare. În cercularul comitetului electoral publicat în Nr. 46 s'au străcurat unele erori și anume: pe pag. I col. 2 în loc de Art: XXX dela 1874 se se cetească: Art: XXXIII. Pe pag. II col. 1 cîtră capăt în loc de „cei 16 §§-i din legea electorală dela 1848“ se se cetească: **cel puțin primii 16 §§-i din legea electorală XXXIII dela 1874.**

Experiențele dela București asupra cupolelor cuirasate de fabricațiune franceză și germană.

(Continuare din n-rul 45 și fine.)

În turela franceză lumina era insuficientă și disparițiunea fumului așa de rea, încât servanții, mai ales la tragerea repede, nu puteau sta decît cu dificultăți în turelă. În cupola germană se putea vedea bine și fumul dispărea iute, dar' intervalele între două lovituri erau mai mari decît în turela franceză.

Turul contra cupolelor a fost făcut prin 2 tunuri de 15 c. Krupp și un tun de Bange. Distanța 1000 m. Încercătura și proiectila ca mai sus. După 30 lovituri asupra fie-cărei turele rezultatele erau următoarele: În turela franceză pînă la 23 cm. adîncime, o bucată de o grosime de 25 c. luată și plafonul descoperit. În turela germană loviturile ocașionaseră săpături prelungi de 1 cm. adîncime aproape, câteva spături se formară în stratul oțelos al plăcii, spături, cari dispăreau în stratul de fier laminat. Proiectilele se sfărîmău toată. În turela germană mai multe buloane cădeau pe cînd se trăgea asupra-i.

Un tir comparativ s'a făcut și asupra ambrașurelor. Pentru a dispune turele la acest tir, s'au scos tunurile.

Construcțiua mai simplă a cupolei germane a facilitat a se face această lucrare cu mai mare înlesnire și iuteală decît la turela franceză. La tirul făcut la 50 m. 7 chilogr. încercătură, s'a obținut următoarele rezultate:

1. În turela Mougin: Placa primi patru lovituri, din cari una în apropiere de ambrășură, adevă la 24 cm. de distanță dela marginea ambrășurei. Proiectilul a pîrîns în ambrășură, a spart tunul fictiv de lemn și eși din turelă. O altă lovitură alături de marginea superioară a plăcii a ocașionat o crepătură în sus.

2. În cupola Schumann: Cupola a fost învîrtită într-o direcție încît cuirasa se fie lovită în modul cel mai defavorabil. Placa primi 7 lovituri asupra pîreților ambrășurei, din cari 4 aproape superpuse. Loviturile din urmă făcuseră o săpătură de 7 cm. adîncime. Interiorul ambrășurelor și tunurile fictive puse în interior au rămas intacte.

Experiența următoare avu de scop să constate calitatea inelelor fixe. Distanța tunului 50 m. Încercătura și proiectilele după-cum mai sus. Deoarece-că turela franceză era mai sus pusă avînd trei staze, tunul a tras cu o elevațiua mijlocie de 0.48 grade. Loviturile se împărțiră pe partea mijlocie și pe partea superioară a cuirasei, ceea-ce făcu, că proiectilele nu atacau cuirasa cu virful lor, dar' deviau și nu ocașionau decît ușoare depresiuni.

Posițiunea mai jos a locului pentru cupola germană a dat la tun o depresiune de 1°22'. Astfel se obțin 6 lovituri pe partea de sus a plăcii și proiectilele atacau toată placa cu virful, astfel că o crepătură de 5 cm. adîncime fu luată dela partea din lăuntru a plăcii.

Turul a outrance cu tunurile și proiectilele menționate a dat rezultatele următoare:

1. Turela franceză: 32 lovituri a ocașionat o crepătură verticală prin toată placa, acoperișul fu luat pe o lărgime de 2 m. a circumferenței sale și ridicat de 2 cm. Opt buloane, care fixează acoperișul de pîreții verticali fîră sdrobite, proiectilele intrau în cuirasă pînă la 40 cm. adîncime. Încă o lovitură și breșa s'ar fi făcut.

Placa germană a resistat la 36 lovituri date pe aceeași întindere și ar fi putut să reziste încă, dacă s'ar fi mai continuat cu tragerea.

Turul contra cupolelor a fost urmat de un altul din cupole, pentru a se observa funcțiunea neîntreruptă a mecanismului lor. Această experiență a fost favorabilă ambelor turele, cari au tras cu multă justetă.

Turul comparativ a fost încă urmat de o serie de experiențe speciale, executate asupra turelei germane, și cari experiențe au dovedit și mai mult, că sistemul acestei cupole este practic și că materialele întrebunțate sînt de o mare soliditate.

Ca resumat al experiențelor și drept rezultat dobîndit se pot dice următoarele: Experiențele din București au dovedit, că din ambele turele concurente se poate av' o excelentă precisiune în tir. S'a dovedit, că precisiunea tirului unui tun dintr-o turelă nu este inferioară celei unui tun pus *en barbette* (în baterie). Cât despre mecanismul ambelor turele se poate dice, că cel francez este mai elegant pentru aspect și mai mobil. În trei părți au vîdut însă inginerii francezi speranțele lor înșelate: 1. Ventilatorul nu a adus servițiile cerute, deoarece-că era mai imposibil de a-l lăsa să funcționeze. 2. Pivotalul, care suportă turela, și care înnoată în glicerina prin mijlocul unui mecanism hidraulic nu mai putea fi întors, după-cum se credea, pe dată-ce dispărea glicerina. 3. Aparatul electric pentru aprinderea tunurilor n'a dat servițiile, ce se așteptau. Justetă tirului n'a fost ajutată de dînsul. E drept, că scurta timpul necesar pentru a se ochi în direcție, dar' aceasta nu ar fi un folos decît atunci, cînd tunul de 15, în timpul unui asediu, s'ar afla în poziție să tragă iute pe cînd turela s'ar întoarce mereu, ceea-ce — cel puțin din punctul de vedere german — nu are loc.

Cât despre rezistența cuiraselor concurente, trebuie să constatăm o deosebire mare între cele două sisteme:

Rezistența cuirasei germane era foarte mare. Chiar de s'ar fi continuat tirul asupra micului segment al calotei, care primise 71 lovituri (11 lovituri superpuse pe același punct), momentul spargerii era încă cu neputință de preșis. Sub cele 6 sau 7 centimetre de fer, cari au fost sfărîmate de tir, mai rămân încă 13—14 cm. intacte.

Cuirasa verticală franceză pare a nu fi dat în tocmai același rezultat. Nisce experiențe făcute odinioară la St.-Chamond asupra unor plăci isolate dăduse constructorilor convicțiua, că cuirasa era indestructibilă chiar față cu un tir îndreptat asupra aceluiași punct, și că nu puteau să se declare spături în acest material lucrat înadins foarte moale. Experiențele dela București n'au dat același rezultat. Multe lovituri au pîrîns pînă la 35 cm. și după un atac cît se poate de scurt, spăturile s'au arîtat în cuirasă și o bucată a fost asvîrlită în aer.

Concluzie: Pe cînd turela germană a resistat victorios unui atac mai energic decît acela îndreptat contra cupolei rivale, funcționînd bine și trăgînd cu precisiune, turela franceză a suferit mari stricăciuni, așa încît ele compensau valoarea organismului ei interior.

Varietăți.

(Principesa engleză Christian.)

Principesa Christian, din fericire vindecată de lunga-i boală a inaugurat o serie de prînduri gratuite, la Windsor, pentru copiii săraci. A. S. servia ea însăși pe micii ei invitați. Un bazar a fost deasemenea organizat de principesa Christian pentru a plăti o datorie făcută de corpul voluntarilor; ea va vinde însăși la un chiosc împreună cu cele două fiice ale sale. O nouă scoală comunală de fete a fost deschisă de principesa Luisa și marchisul de Lorne. Ei erau însoțiți de lady Marnare. Această nouă instituție, unde se va intruni tot cartierul Elgi Crescent, numără deja 200 eleve.

(Telegrafia în serviciul înșelătoriei.)

Sînt câteva zile, decînd un cavalier de industrie făcuse încercarea de a excamota dela soția unui comerciant de făină, anume Swaceny, o sumă de 600 floreni. Pe cînd comerciantul se afla la bursa de cereale, acest cavalier de industrie adresă, în numele domnului Swaceny, o telegramă soției sale, prevestind-o, că 'i-a trimis un comisionar cu cartea lui de vizită, ca să-i trimită prin el suma de 600 floreni, de care are trebuință pentru încheierea unei afaceri. Planul era bine chibzuit, dar' dintr-o întîmplare norocoasă nu reuși: Comisionarul trimis ajunse la domiciliul doamnei Swaceny, neputînd să înțeleagă, pentru-ce comisionarul fi cere o sumă atît de mare, îl concedia cu mîinile goale. Cîteva minute după plecarea lui sosi telegrama. Atunci, înțelegînd lucrurile și temîndu-se, ca soțul ei să nu piardă ocașiunea afacerii, doamna Swaceny se grăbi a trimite pe fiul ei la bursă cu ceruta sumă de bani prin telegramă și cu cartea de vizită. Mare fu mirarea dlui Swaceny, dar', înțelegînd proiectata înșelăciune, binecuvîntă întîrzierea la expedarea telegramei, care singură îl crîtase de a pierde înșemnată.

Director: Ioan Slavici.

Redactor responsabil: Cornel Pop Păcurar.

Economic.

Starea sămănăturilor  i a lucrărilor de c mp în Ungaria  i Transilvania din 15-28 Februbrie st. n. a. c. (Urmare.)

Bistrița-Năsăud: Zăpada mai preste tot a dispărut; sămănăturile în general sînt în stare mulţumitoare,  nch turile de preste noapte însă ici-colo le perecliteaz  în c tva.

Braşov: S m n turile rămase fără coperi ul de zăpadă p n  acum s nt în stare bună, e mare teamă însă, că în urma recei temperaturi din urmă, vor suferi daune însemnate.

Caraş-Severin: Din cauza temperaturii schimbăcioase sămănăturile s nt împedecate în dezvoltare, însă cu toate aceste n u au suferit stricăciuni însemnate.

Ciuc: Temperatura a devenit cu totul rece  i sămănăturile în p r ile de mead - i ale comitatului s nt cu totul lipsite de zăpadă; daune însă p n  acum nu său observat. C ratul de gunoii e în curgere.

Cojocna: S m n turile s nt puțin provădute cu zăpadă, temperatura e foarte plăcută; sămănăturile se desvolt  bine; nutre ul e foarte puțin. (Va urma.)

Pia a din Făgăraş, 5 Martie. Gr u frumos hectolitra fl. 4.80 p n  fl. 5.80; gr u mestecat fl. 3.50 p n  fl. 4.50; s cara fl. 2.80 p n  fl. 3.50; cucuruzul fl. 2.80 p n  fl. 3.20; ov sul fl. 1.80 p n  fl. 2.10; s m n a de c nep  fl. 4.  p n  fl. 5. ; s m n a de  n fl. 9.  p n  fl. 10. ; fasolea fl. 3.50 p n  fl. 4.50; mazerea fl. 6.  p n  fl. 7. ; lintea fl. 7.  p n  fl. 8. ; crumpenele fl. 1.  p n  fl. 1.50; m laiul fl. 5.  p n  fl. 6. ; s u brut 100 chile fl. 20.  p n  fl. 24. ; unsoarea de porc 50-55, sl nina 60-80; c nepa fl.   p n   .  Un chilo carne de porc 30 cr.; carne de vit  34 cr.; carne de vi el 32 cr.; carne de mel   cr.; ou  8 cu 10 cr., chim fl.   p n  fl.  ; lumini turnate de s u 50 cr. p n    cr.

Bursa de Bucuresti.

Cota oficial  dela 6 Martie st. n. 1886.

Renta amort. (5%)	Cump.	92.�	v�nd.	93.�
Rur. conv. (6%)	"	86.�	"	86.�
Act. de asig. Dacia-Rom.	"	266.�	"	267.�
Banca națională a României	"	1085.�	"	1183.�
�mpr. oraş. Bucuresti	"	29.�	"	�
Act. de asig. Na�ionala	"	224.�	"	�
Credit mob. rom.	"	�	"	�
Serisuri fonciare urbane (5%)	"	81.�	"	81.�
�chimb 4 luni	"	�	"	34.�
Societ. const.	"	187.�	"	230.�
Aur	"	15 �	"	16 �

Cursul pie ei din Sibiu.

din 9 Martie st. n. 1886.

H�rtie-monetă romană	Cump.	8.60	v�nd.	8.65
Lire turcesci	"	11.18	"	11.23
Imperiali	"	10.18	"	10.23
Ruble rusesci	"	1.23	"	1.24

Bursa de Budapesta

din 8 Martie st. n. 1886.

Renta de aur ung. 6%	104.80
" " h�rtie " 4%	95.80
" " h�rtie " 5%	153.�
�mprumutul căilor ferate ung.	101.�
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (1-a emisiune)	127.�
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (2-a emisiune)	115.�
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (3-a emisiune)	104.75
Bonuri ale ung.	104.75
" " cu cl. de sortare	104.75
" " bănăţene-tim�şene	104.75
" " cu cl. de sortare	104.75
" " transilvane	104.75
" " croato-slavone	104.75
Despăgubire pentru di�ma ung. de vin	100.�
�mprumut cu premiu ung.	122.50
Losuri pentru regularea Tisei �i Seghedin	125.�
Renta de h�rtie austriac�	85.75
" " argint austriac�	85.80
" " aur austriac�	114.75
Losurile austr. din 1860	140.50
Ac�iunile băncei austro-ungare	872.�
" " de credit ung.	30�.75
" " austr.	297.�
Serisuri fonciare ale institut. de cred. �i ec. "Albina"	101.�
Galbeni �mp�r�tesci	5.92
Napoleon-d'or.	9.97
Mărci 100 imp. germane	61.55
Londra 10 Livres sterlingi	125.85

Bursa de Viena

din 8 Martie st. n. 1886

Rentă de aur ung. 6%	104.75
" " h�rtie " 4%	95.70
" " h�rtie " 5%	153.�
�mprumutul căilor ferate ung.	100.90
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (1-a emisiune)	127.�
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (2-a emisiune)	115.�
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (3-a emisiune)	105.�
Bonuri rurale ung.	105.�
" " cu cl. de sortare	105.�
" " bănăţene-tim�şene	105.�
" " cu cl. de sortare	105.�
" " transilvane	105.�
" " croato-slavone	104.50
Despăgubire pentru di�ma ung. de vin	100.�
�mprumut cu premiu ung.	121.75
Losuri pentru regularea Tisei �i Seghedin	125.�
Rentă de h�rtie austriac�	85.90
" " argint austriac�	86.15
Rentă de aur austriac�	114.75
Losuri austr. din 1860	140.25
Ac�iunile băncei austro-ungare	873.�
" " de credit ung.	305.25
" " austr.	29.820
Argintul	�
Galbeni �mp�r�tesci	5.93
Napoleon-d'or.	9.99
Mărci 100 imp. germane	61.60
Londra 10 Livres sterlingi	125.80

Anun  de deschidere

„EOS“

Institut artistic fotografic

al lui

Carol K nig C. E.

Sibiu, strada Cisnădiei Nr. 45.

se deschide cu di ua de a i pentru vizitatori.

Oarele de recep iune pentru sezonul acesta:

Înainte de am zii dela 9 p n  la 12

după am zii dela 2 p n  la 5

Institutul e deschis în fiecare  i cu excepțiunea sărbătorilor mari.

Institutul produce  coane dela formatul cel mai mic p n  la cel mai mare, adecă dela mărimea medailonului p n  la mărimea staturii, în coloare neagră  i în colorii, cele din urmă  i în aquarele, oleii  i cromo-os de elefant.

Reproduc iunile,  nmicirile,  nm ririle  i comanda ulterioare de pe toate cadrele luate de dl A. Meinhardt, se primesc  i execută în modul cel mai bun.

 coane genere, grupe, costume,  coane bust, formatul t ierului, fotografi ri de cai  i alte animale se execută după dorin   în atelier sau în liber conform învoielii.

Mai departe regiuni, arhitecturi, fotografi ri de interioare  i monumente,  coane de monumente, de manevre, petreceri publice, festivita i populare, scene de stradă, tipuri etc. etc.

Pre urile formatelor curente se pot ved  în sala de a eptare cl. I  i II.

Carol K nig C. E.,

şeful  i proprietarul institutului.

[251] 3-3

Mersul trenurilor

pe liniile orientale ale căii ferate de stat r. u. valabil din 10 Ianuarie 1886.

Budapesta—Predeal					Predeal—Budapesta					Budapesta—Arad—Teiuş					Teiuş—Arad—Budapesta					Copşa mică—Sibiu																									
	Tren omnibus	Tren accelerat	Tren omnibus	Tren de persoane		Tren de persoane	Tren accelerat	Tren omnibus	Tren omnibus		Tren omnibus	Tren de persoane	Tren omnibus		Tren de persoane	Tren omnibus	Tren de persoane	Tren omnibus		Copşa mică																									
Viena		7.15	3.15		Bucureşti			7.45		Viena		11.�		Teiuş		11.09	3.56	5.20	Copşa mică		1.24																								
Budapesta	6.47	1.45	7.29	6.20	Predeal			12.50		Budapesta	8.05	8.�		Alba-Iulia		11.56	4.27	5.57	Şeica mare		1.11																								
Szolnok	11.22	3.51	8.27	9.26	Timiş			1.40		Szolnok	11.02	12.00		Vin�ul de jos		12.20	4.53		Loamneş		2.32																								
P. Ladány	2.20	5.28	8.37	11.40	Braşov	�	�	2.27		Arad	3.37	5.55		Şibot		12.25	5.19		Oena		2.01																								
Oradea-mare	4.39	6.41	9.37	1.28	Feldioara	6.22	2.55	3.38		Glogova�	4.00	6.05		Simeria (Piski)	1.48	6.08			Sibiu		2.44																								
V�rad-Velenceze			9.45	1.52	Apatia	7.01	4.17			Gy�rok	4.13	6.19		Deva		2.35	6.39		Sibiu—Copşa mică																										
Fugyi-Vásárhely			9.59	2.�	�gostonfalva	7.33	4.17			Pauli�	4.38	6.46		Branicla		3.04	7.04		Sibiu		10.25																								
Mez�-Telegd			10.28	2.11	Homorod	8.01	4.47			Radna-Lipova	4.51	7.�		Ilia		3.36	7.29		Oena		10.46																								
R�v			7.14	11.36	Haşfal�	8.45	5.42			Conop	5.10	7.23		Gurasada		3.50	7.41		Loamneş		11.09																								
Bratca			7.42	12.10	3.18	Haşfal�	10.10	7.37		B�rzava	5.38	7.51		Zam		4.25	8.12		Şeica mare		11.32																								
Bucia				12.46	3.41	Sigh�soara	10.39	8.21		Sobor�in	5.57	8.10		Sobor�in		5.09	8.49		Copşa mică		11.52																								
Ciucia				1.48	4.01	Elisabetopole	11.19	9.05		Zam	6.42	8.58		B�rzava		5.56	9.29		Cucerdea—Oşorhei—Reghinul-s�s.																										
Huedin				3.09	4.26	Mediaş	11.54	9.43		Gurasada	7.14	9.28		Conop		6.18	9.49		Cucerdea		10.00	3.50																							
Stana				3.42	5.08	Copşa mică	12.12	10.02		Ilia	7.43	9.56		Radna-Lipova		6.57	10.23	6.14	Che�a		10.31	4.21																							
Aghiriş				4.12	5.27	Micăsasa	12.37	6.�		Branicla	8.01	10.17		Pauli�		7.12	10.37	6.30	Ludoş		10.53	4.43																							
Ghirb�u				4.30	5.50	Blaj	12.56	6.20		Deva	8.21	10.38		Gy�rok		7.27	10.52	6.47	M. Bogat		11.03	4.43																							
Nedeşdu				4.48	6.02	Crăciunel	1.30	6.59		Simeria (Piski)	8.47	11.05		Glogova�		7.56	11.18	7.17	Cipeu-Iernut		11.44	5.31																							
Cluj	12.05	10.01		5.17	6.24	Teiuş	2.34	7.43		Or�ştia	10.10	12.24		Arad	9.�	12.27			Reghinul-s�s.-Oşorhei—Cucerdea		12.00	5.46																							
Apahida	12.31			7.03	Aiud	2.55	8.�			�in�ul de jos	10.34	12.53		Szolnok		2.39	5.10		Nireşteu		12.26	6.10																							
Ghiri�	2.16			7.26	Vin�ul de sus	3.17	8.29			Alba-Iulia	6.59	11.31	1.40	Budapesta		6.50	8.16		O�orhei		1.16	7.43																							
Cucerdea	3.32			8.54	Uioara	3.24	8.55			Teiuş	7.33	12.05	2.24	Viena			6.05		Reghinul-s�s.		3.08	9.35																							
Uioara	3.41			9.43	Cucerdea	3.36	9.04			Simeria (Piski)—Petroşeni					Petroşeni—Simeria (Piski)					Reghinul-s�s.—Oşorhei—Cucerdea																									
Vin�ul de sus	3.50			9.51	Ghiri�	4.11	9.32			Simeria	11.50	2.33		Petroşeni	6.49	9.33			Reghinul-s�s.		4.22	4.00																							
Aiud	4.25			9.58	Apahida	5.36	10.32																																						
Teiuş	5.10			10.24	Cluj	5.56	12.32			Streiu				12.27	3.23			Bani�a	7.27	10.14					Reghinul-s�s.		6.14	5.52																	
Cr�ciunel	5.41			11.28	Nedeşdu	6.37																																							
Blaj	6.02			11.44	Ghirb�u	6.53			8.34	Ha�eg	1.19	3.49				Crivadia		8.06			10.54								Reghinul-s�s.		6.34	12.25													
Micăsasa	6.40			12.18	Aghiriş	7.08			9.56																								Pui	2.10	4.40		Pui	8.50	11.37			Reghinul-s�s.		6.55	12.55
Copşa mică	7.�			6.01	Stana	7.34			10.16	Crivadia						2.57			5.28				Ha�eg	9.13	12.17					Reghinul-s�s.															
Mediaş				6.40	Huedin	7.55	7.14		11.04					Bani�a	3.35		6.07																				Streiu						10.16		
Elisabetopole				7.35	Ciucia	8.37	7.43		12.17	Petroşeni								4.04			6.39		Simeria			10.53			1.35																
Sighisoara				8.01	Bucia	8.53			12.47		Arad—Timi�oara																										Timi�oara	6.02	5.00			Reghinul-s�s.			8.21
Haşfal�				10.05	Bratca	9.12			1.21	Arad													6.00	8.18			Timi�oara	6.26		5.56						Reghinul-s�s.									
Homorod				11.02	R�v	9.31	8.22		2.05		Aradul nou					6.25			8.32																		Mercizfalva						6.40	6.07	
�gostonfalva				11.37	Mez�-Telegd	10.06	8.48		3.08	Or�zifalva					6.50		8.51										Vinga		6.52		6.32														
Apatia				12.32	Fugyi Vásárhely	10.25			3.39		Németh-S�gh							7.19			9.07																Németh-S�gh	7.21	7.24			Reghinul-s�s.			
Feldioara				1.09	V�rad-Velenceze	10.35			3.55	Vinga		7.38	9.20														Aradul nou	7.53		7.40						Reghinul-s�s.									
Braşov				1.50	7.14	Oradea-mare	10.41	9.13			Timi�oara												8.42	10.09													Arad						7.53	7.40	
										Timiş																	3.23		P. Ladány		12.50	10.38	1.45												
Predeal				4.56	Szolnok	3.06	12.14	5.34	8.22																																				
Bucureşti				9.40	Budapesta	6.00	2.10	10.05	10.30																																				
					Viena	3.�	8.�	6.05		Ghiri�—Turda					Turda—Ghiri�					Uniedoara—Simeria (Piski)																									
										Ghiri�	10.37	4.16		Turda		8.20	1.41		Uniedoara		10.18																								
																							Turda	11.04	4.37		Ghiri�		8.41	2.06	Cerna		10.44												

Nota:  . umerii  ncadra i cu linii groase însemnează oarele de noapte.